

meget omhandlede og ganske vist vigtigste Stykke, nemlig § 6. Jeg vil da tillade mig ogsaa at sige mine Bemærkninger til de allerede fremsatte, ikke fordi jeg troer, det er nødvendigt for at overbevise Fleertallet af det ærede Thing om, hvad der er det Rigtige, men fordi der udenfor Thinget har været en meget stor Debat om dette Spørgsmaal. Afgjørelsen deraf vil have en meget stor Interesse for alle Skippere, og det er derfor vistnok ikke skadeligt at behøve dette Punkt i flere Henseender. Jeg tiltræder, hvad det nævnte ærede Medlem har ytret om, at det vistnok er unødvendigt eller idetmindste mindre nødvendigt at fastsætte disse corporlige Tugtelsesfor Ordre under 18 Aar, og at det ogsaa i det Hele taget er skadeligt for den Disciplin og And, som man maa ønske ombord i Handelsflådene. Naar jeg tænker mig, at man kan synes, at det er urimeligt at ville nægte Skipperne Ret til at tugte, det vil sige give en Røsling eller to til en Røs, som ikke er slynk eller adræt nok, saa vil jeg blot sige, at ifølge § 3 vil Skipperen have al den Bemyndigelse til at give et Par Røsinger, som han behøver, og det er derfor ikke nødvendigt gennem § 6 at give ham en større Tugtelsesret. Heller ikke troer jeg, at selv de, der maatte ønske denne beholdt, ville være enige i, at Paragraphen bør beholde den Skikkelse, hvori den staaer her; de ville vist indrømme, at den maa gjøres om, navnlig af Hensyn til den følgende Paragraph, § 7. Det er allerede bemærket af den ærede Rigsbogsmand for Kjøbenhavns 9de Valgfreds (Tuzen), at Landstinget har været tilbøjeligt til at stærke Straffene paa denne Maade, og det er mig ogsaa næsten ufatteligt, hvorfor man har gjort dette, især naar man har det Forbillede for sig, som upaatvivleligt har staaet for de Herrer, der have udarbejdet Lovforslaget, nemlig Reglementet for Anvendelsen af Disciplinærstraffe i Kongens Skibe. Jeg skal tillade mig at sammenholde Lovforslagets § 6 med § 11 i det nævnte Reglement. Efter Lovkastets § 6 skal der kunne gives Tapp, ikke under 5 og ikke over 20 Slag, og Tappen skal være en 24 Tommer lang 9 Garns-Line, talet for Enden med fint Seilgarn, og Slagene skulle langsomt gives. Vedkommende over Ryggen og Skulderbladene, hvorved han

kun bør være iført Undertrøje og Skjorte." I Reglementet derimod staaer der, at Linen ikke maa være tjæret, og dette er nu allerede en ikke lille Forskjel. Dernæst skal vedkommende Patient efter Reglementet være iført Skjorte og Trøje, og dertil kan han have en tynd Vest paa. Men denne § 6 siger, at han kun bør være iført Undertrøje og Skjorte, han kan altsaa være nøgen, om saa skal være, og dette er en meget væsentlig Forskjel. Slagene skulle, hedder det i § 6, gives Vedkommende langsomt over Ryggen og Skulderbladene, men det, at Slagene gives langsomt, kan netop være en Forøgelse af Straffen; man kan nemlig trække Slagene langsomt ud og slaae dygtigt til. I Reglementet er det derimod udtrykkeligt sagt, at Slagene skulle gives saa langsomt, at Vedkommende frit kan trække Ande efter hvert Slag. Man seer altsaa, hvorledes man paa en ganske anden Maade har beskyttet de unge Drengene ved Reglementet for de kongelige Skibe, end det er skeet ved Lovkastet. Dersom man vil tage en saadan 9 Garns-Line, talet med fint Seilgarn og ovenikjøbet med Knuder paa — jeg har den ikke i Kommen —, ville de ærede Herrer finde, at langsomme og dygtige Slag med en saadan ville være en oberordentlig svær Straf, især naar der gives 20 Slag efter hinanden. Hvor ofte om Dagen der maa gives en saadan Paamindelse, er ikke sagt; dersom Skipperen er af en grusom Natur, er der Intet, der forhindrer ham i at foretage Operationen saa tit, at han næsten slaaer Livet af Drengen. At man har havt meget saa saadanne Tilfælde, er ganske vist til Lykke for os; der er mig ikke fra den danske Coffardifart noget Tilfælde bekendt paa Grusomhed, som har grændset til eller virkelig medført Tab af Liv, men der var for ganske saa Aar siden en meget stor og vidtløftig Sag til Behandling i Stockholm, hvoraf det fremgik, at en svensk Skipper fra Afreisen fra Batavia havde pryglet en Dreng saa stadigt, at han kom døende i Land og døede strax efter. Til Lykke for os ere vore Skibsførere og Sømand i det Hele taget af en usædvaalig blid Bestaffenhed; dette maa ogsaa være en Grund til, at man ikke i Lovens indfører dette Pryglesystem, som neppe vil være